

In memoriam: Chicho Mendes (1944-1988) ecologist brazilian care proteja pădurea amazoniană în fața devastării, asasinat de bogătași crescători de vite; Ken Sarowiwa (1941-1995) nigerian, lider al tribului Ogoni, care a pornit o campanie nonviolentă de protejare a teritoriului lor în fața companiilor petroliere, arestat, condamnat la moarte de un tribunal militar și executat; Dian Fossey (1932-1985) zoolog american dedicat cercetării și protejării gorilelor de munte din Ruanda, ucisă de braconieri; Joan Root (1936-2006) conservator și cineast britanic născut în Kenya, sub influența realizărilor ei mari suprafețe fiind declarate protejate, ucisă de braconieri; P. D. Majhi (1959-2007) ranger la rezervația Pakke de protejare a tigrilor din India, unde a destructurat grupări de braconieri, a fost ucis de braconieri; Amit Jethwa (1975-2010) ecologist care lucra pentru protejarea naturii în fața mineritului ilegal în pădurea Gir, singura rezervație a leilor asiatici, împușcat mortal de ucigași plătiți, în fața Curții Supreme din Gujarat, Ahmedabad, India. Câteva nume și date înșirate într-un filmuleț care prezintă vârful icebergului acestei probleme. Recent, cu ocazia Conferinței aniversare Earth Summit Rio +20 derulat în Brazilia (iunie 2012) au devenit mai mediatizate dispariții/ executări ale ecologiștilor sudamericani, brazilieni, care încercau să protejeze pădurea amazoniană în fața variatelor agresiuni umane: analiza datelor arăta că doar în Brazilia într-un deceniu au fost uciși peste 365 de ecologiști, cu o rată de un ecologist ucis pe săptămână (lideri de opinie interesați de ecologie, oameni de media, ecologi, ecologiști); cum poate arăta situația în alte zone similare... crezi că ai putea avea acces la date reale? Există o bătălie pentru resurse, în care sunt implicate guverne, corporații transnaționale, firme locale, mafii de variate feluri, care vor să exploateze om și natură, indiferent de consecințe. Multe lucruri se pot întâmpla în aceste zone cu biodiversitate încă naturală... sau în cele cu alte fenomene "mai civilizate", aparent cel Putin. Acțiuni ecologiste care interferează cu politicile guvernamentale canadiene legate de subiectul gazelor și țițeiului, sunt privite apropiat de structurile specializate și există tendința de etichetare a unor inițiative ca fiind teroriste.

Ecologismul – o preocupare periculoasă? Cât timp te preocupă să faci pe gunoierul voluntar și să convingi și pe alții să adunați gunoaie din pădure, de la margine de baltă sau de pe lângă drum, vei primi poate și câte o frumoasă și strălucitoare insignă, să o poți purta cu mândrie de imbecil. Dacă vei face poze frumoase cu ceva pasăre și vei zice copiilor ce importantă este sănătatea planetei, cât mai vag posibil... atunci totul este bine. Poți face pliante despre dezvoltare durabilă, vag de tot. Poți organiza dezbateri publice, totul cât mai vag posibil. Dacă te vei ocupa de hrănirea păsărelelor din parcuri și eventual să le pui niște căsuțe/ scorburile artificiale vei fi exact ceea ce au ei nevoie să aibă, niște ecologiști de carton care să bifeze "marile subiecte ale mediului" prin astfel de glume făcute în public. Desigur, este important să se facă curățenie pe lângă baltă, să fie puse scorburile artificiale în parc, dar dacă se rămâne la acest nivel... natura este terminată.

Dacă pui sub semnul întrebării anumite

problematici legate de resurse, tăierea de pădure, braconajul în care sunt implicați și onorații politicieni, distrugerea stocurilor de pește, lipsa de sustenabilitate a societății consumeriste capitalist-democratice, aspecte demografice șamd... deja nu prea primești insigne. Sau le primești fără să le vadă prea mulți. La unul dintre congresele importante legate de biodiversitatea acestei planete, undeva în sudul Asiei, discutăm cu câțiva colegi... cât de ușor poate să fie înscenat orice, să îți pună în camera de hotel un pachet cu heroină și să te aresteze... Cine te mai scoate de acolo, peste câte decenii? Doar la nivel de braconieri, crescători de vite, tăietori de pădure șamd se pune problema să te omoare împușcat, că acolo unde mizele sunt mai mari se pot găsi variate soluții otrăvitoare sau “accidentale”, situații vagi în care nimeni nu mai știe ce să creadă.

Pare că uităm repede ce înseamnă libertatea de exprimare versus lipsa acesteia. Îți amintești atunci când discuți cu colegi care lucrează în sectorul neguvernamental de mediu în Africa: îți șoptesc timizi că dacă ei ar face afirmațiile pe care tu le poți face liber în Europa, ei nu ar mai avea cum să plece acasă. Astfel de idei au devenit deja obișnuite, dar profunzimea detaliilor poate să mai fie încă surprinzătoare. Așa a fost, neplănuit și excelent de bine, o discuție îndelungată despre acest subiect, cu un coleg și prieten din Africa. Inițial la CoP Ramsar de la Palatul Parlamentului din București, apoi la hotel, subiectul a fost analizat din toate unghiurile. Oricum, era mai interesant decât o prezentare cu încă un lac din Patagonia, și un vierme endemic care dispare mâine, în timp ce din altfel de viermi există din ce în ce mai mulți.

Colegul African povestea că el nu dă niciodată exemple din țara din care vine... unde locuiește. Vorbește de alte state africane, de alte zone, dar niciodată despre ce este acasă. La un moment dat îl preocupa subiectul pesticidelor, DDT care și acum se pulverizează prin Africa, îl preocupau efectele asupra oamenilor... agresiuni asupra sănătății umane produse de variate substanțe cu bioacumulare. Dar cât timp președintele este un fel de dealer și promotorul “campaniei de luptă împotriva malariei”, prin utilizarea masivă de pesticide în natură, pe câmp și în locuințe,... cel care analizează consecințele campaniei... oare la ce se expune? Desigur, pentru cei obișnuiți (deja) cu libertățile aparente sau permise ca supape în democrațiile neoliberale europene/ occidentale, este greu de închipuit cam cum este o dictatură care nu caută folosirea mijloacelor mai subtile, ci rezolvă “problemele apărute”, scurt și cu maximă eficiență (cu toate că sistemul ‘funcționa’ cândva și pe la noi). El povestea: dacă vorbești cu sătenii, nu e bine, dacă vorbești la emisiunea ta la radio nu e bine, dacă vorbești la ceva conferință internațională, nu e bine... adică în general dacă vorbești, nu e bine! Bine este să faci pliante, să aduni gunoaie la malul lacului și să zâmbești ca boul în ceva campanie de greenwashing. Mi-a plăcut o afirmație de-a lui... în care zice că dacă crezi că DDT omoară oamenii, și faci astfel de afirmații, ei te omoară mai repede decât DDT-ul. Iar pe fața lui neagră nu se percepea nici un fel de zâmbet.

A fost sunat cu recomandarea să nu analizeze subiectul care îl preocupa. Nu este singurul

căruia îi este dat de înțeles că nu este sănătos pentru el și pentru cei din familia lui să se preocupe de detaliile anumitor problematici. Interesant ce zicea: ONGurile nu trebuie să știe toate, să vadă toate, să înțeleagă toate, să pună întrebări despre orice... că omul poate să fie luat de pe stradă, să nu îl mai vadă nimeni. Oriunde în lume, când se pune problema tăierilor de pădure - legale și ilegale (care e diferența, când legile sunt dictate de mafioți?), a exploatării resurselor, pescuitului, vânătorii, braconajului... de fapt afirmațiile tale ating anumiți oameni care se află în spatele mafiiilor respective. Interferezi cu afacerile unor grupuri de interese/ ale unor mafii. Concluzia destul de tristă, dar susținută de mai multe persoane apte să analizeze astfel de situații, este că schimbarea nu prea vine de la vârful societății, deoarece dacă cineva vrea schimbare în bine... repede este izolat și eliminat de sistem; totodată, schimbarea nu vine nici de jos, din societatea civilă aflată "la firul ierbii", deoarece după o creștere oarecare, în general nesemnificativă, inițiativele se blochează la genunchiul broaștei... și acolo se înțepenesc.

Riscurile la care se expun cei care se preocupă de problematici de mediu... care oricum au interferențe politice, dacă vrei dacă nu vrei.. sunt riscuri asumate, conștient sau nu. Chiar dacă vei încerca să rămâi la subiecte tehnice, orice ai zice, afirmațiile tale au încărcătura non-tehnică... politică. Chestiunile tehnice sunt în general la aspecte de detalii, iar dacă privești aspecte strategice de sustenabilitate, ești pe tărâmul politicii, mai mult decât sunt politrucii care luptând pentru putere... nici nu înțeleg astfel de subiecte... vitale. Păcat că discuția cu colegul african nu a fost înregistrată,... sau poate că o are 'cineva'?

Te poți întreba, oare de ce se expun ecologiștii unor riscuri majore? Pentru că au văzut valoarea naturalului, au văzut frumusețea și vulnerabilitatea viului și au conștientizat importanța vitală a păstrării funcționalității ecosistemice locale și globale pentru ca Umanul să aibă o șansă de a persista. Protejarea naturalului, crearea unui viitor uman sustenabil din punct de vedere ecologic, nu are nevoie de insigne de gunoieri. Aceste insigne sunt date de fapt de către mafioți politico-exploatatori pentru că nu deranjezi pe nimeni – tu doar aduni gunoaie din pădure, iar jefuirea resurselor și distrugerea naturii poate merge înainte ca și până acum. Arta ecologistului în secolul 21 este de a găsi acel ton care să nu fie banal, eventual provocator de zâmbete din partea mafiiilor politico-exploatatorilor, dar totodată să nu fie atât de agresiv încât mare parte a oamenilor să nu se poată identifica cu o astfel de abordare iar centrele de putere să caute modalități de suprimare, având de ales între metode mai mult sau mai puțin directe. Tonul adecvat este dependent de locul politico-geografic și contextul social general, momentul politic, locul în care se fac variatele afirmații, tonul afirmațiilor: se poate presupune existența unei zone adecvate, aflate între banal și hiperagresiv. Această zonă adecvată se modifică în timp, uneori chiar repede, atât în direcție pozitivă precum au fost evenimentele din 1989 de pe la noi, cât și în sens negativ, cum au fost schimbări nord-americane (SUA & Canada) în timpuri mai recente.

Această postare se bazează mult pe un filmuleț ce are doar 5 minute, un film care merită văzut, revăzut, revăzut. Despre o Planetă care respiră natural, cu peisajele ei splendide, cu diversitatea biologică ce o diferențiază față de orice alt loc sterp, cu unicitatea ei, dar și agresarea ei prin supraexploatare, consumerism; totodată, oamenii care luptă până la moarte, pentru salvarea speranței... clopote bat pentru acei oameni și pentru alți ecologiști care vor urma să fie uciși:

She's Alive... Beautiful... Finite... Hurting... Worth Dying for.

<http://www.youtube.com/embed/nGeXdv-uPaw>

PS. Inițial draftul acestui text avea un titlu oarecum banal, "Ecologismul – o preocupare periculoasă?" Dar un titlu care parafrazează cel al filmulețului din link, este mult mai adecvat: "Vie, frumoasă, îndurerată – merită să mori pentru ea". Din acest text, o parte a fost postată pe lista [conservarea_biodiversitatii] – Ramsar CoP 11 – despre riscurile afirmațiilor, Monday, July 9, 2012 12:21 AM

AUTOR: ©

[dr. Peter Lengyel](#)